

שנה שש עשרה - עלון מס' 806

@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה טובה, זיווג, הצלחה, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.

טל' המערכת : 08-9437333 , 054-7743834

בס"ד יח' אדר א' ה'תשע"ו
הדלקת נרות - 17:16
צאת השבת - 18:08
רבנו תם - 18:47
שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "וישלה אחאב" (מלכים א' יח')

פרשת כי-תשא

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

ב"ני ובין בני ישראל אות היא לעולם" (ל"א י"ז)
שבת היא האות של אדם מישראל. כשם ששלט התלוי על פתח הבית מעיד על האיש הדר בו, כך גם השבת מעידה על היהודי היכן הוא דר. חנות הנעולה בשבת נושאת עליה שלט של יהודי. אבל אם חלילה פתוחה היא בשבת - מעיד השלט על ההיפך.

"כלעשית את השבת לדרתם" (ל"א ט"ז)
נאמר לדרתם חסר וא"ו ואפשר לקרוא: דירתם מלשון דירה. משמגיע יום השבת ודירתו של אדם מישראל היא שבתית: שולחן ערוך, נר דלוק, מיטה מוצעת-אזי אומרת השכינה: הריני דרה אתכם. אולם, אם אין השבת ניכרת, אומרת השכינה: אין זו דירה של ישראל. (ילקוט ראובני)

"משרתו יהושע בן נון זער לא ימיש בתוך האהב"
שואל ה'אבן עזרא: איך הכתוב קורא ליהושע 'נערי' והרי יהושע חי מאה ועשר שנים, וחכמים אמרו, כי שבע שנים פָּבֵשׁ, ושבע שנים חָלַק, א"כ באותה שעה היה בן חמישים ושש שנה, ואיך קראו הכתוב 'נערי' ומתוך שביאור המילה 'נערי' מלשון 'שירות נערי' כלומר ששימש את משה כמו נער קטן, שיש לו תשוקה ללמוד עוד ועוד.

"אך את שבתותי"
פירוש לפני שבת לעשות תשובה. שבת אותיות תשב וגם בַּשָּׁת. צריך לעשות תשובה לפני שבת ולשמור שבת כראוי, שאם לא כן תהיה לו ח"ו בַּשָּׁת למעלה.

"פסל לך"
וברש"י: הפסולת יהיה שלך. ועפ"י דרך מוסר, שכשאתם רואה על עצמו פסול כל שהוא, לא יתלה זאת על אחרים, אלא כל הפסולת שלך, ואתה אשם בכל.

"אולי אכפרה בעד חטאתכם..."
"אולי אכפרה בעד חטאתכם..." "ס"ת יוצא המילים "דם פרה", רומז על דם פרה אדומה שתכפר עליהם כדברי המדרש שאמרו תבא אמו ותקנח הצואה, כך תבא פרה ותכפר על העגל (רש"י במדבר יט).

פינת הניבים והפתגמים
החפץ לה' בעולות וזבחים? = כלום רוצה ה' בקרבנות? עולה=קרבן הנשקף קליל על המזבח. זבחי שלמים=קרבנות שלום לאות תודה אך לא לכפרת חטא.
דוגמה: שמואל שואל את העם שאלה רטורית [שאלה המכילה בתוכה את התשובה הקוגניטיבית]: החפץ לה' בעולות וזבחים?
מקור: החפץ לה' בעולות וזבחים? הנה שמע מזבח טוב [שמואל א טו כב]. (ניבונכו)

- מלבי"ם הפרשיה:
הוראות על תרומת מחצית השקל.
מעשה הכיור וכונו, הוראות להכנת שמן המשחה וקטורת הסמים.
משה מְמַנָּה את בצלאל ואהליאב על מלאכת המשכן וכליו.
אזהרה מיוחדת על שמירת השבת.
חטא מעשה העגל, ועונשו.
משה עולה להר סיני בפעם השנייה, לסליחות.
אחר ארבעים יום מקבל משה את הלוחות השניים, וקרינת עור פניו של משה.

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו"
כי תבוא למנות ראש ומנהיג לבני ישראל, תמנה רק את זה שמוכן לתת את עצמו ככופר נפש ולמסור את נפשו בעד כלל ישראל. (אלשיך הקדוש)

"כי תשא את ראש בני ישראל"
אם רוצה אתה לנשא את בני ישראל שיעלו מעלה מעלה ביהדות, עליך ללמדם "לפקדיהם", שיתנו דעתם תמיד על חסרונותיהם, על כל אשר נפקד (=נחסר), מלשון "לא נפקד ממנו איש" מהם. (אור פני משה)

"ויהי אל משה ככלתו..."
"ככלתו" כתיב חסר, שנמסרה לו תורה במתנה ככלה לחתן. מעשה בתלמיד אחד כשאתם מישראל מקדש אשה הוא אומר: "הרי את מקודשת לי כדת משה וישראל". מה טעם 'משה וישראל' דווקא? השיב הרב: משה וישראל, כידוע, נדדו במדבר ארבעים שנה, ובמשך כל השנים הללו היו להם כל מיני דין ודברים, חיכוכים ומריבות, ובכל זאת לא נפרדו ונשארו תמיד יחד... זהו מוסר השכל שצריכים ללמוד בני הזוג בשעת הקידושין...

"וראית את אהורי ופני לא יראו" (ל"ג כ"ג)
רובם של מאורעות וסיבות אין מבינים בתחילה את תכליתם ומשמעותם, כי נראים הם בעיני הבריות כמופלאים. רק כעבור זמן רב, מתבררת לנו משמעותם של המאורעות ואנו תופסים את מגמת ההשגחה העליונה בהתארגנותם. זהו שאומר הכתוב: "וראית את אהורי", רק אחר כך אפשר להשיג את דרכי ההשגחה, "ופני לא יראו" - מתחילה אי אפשר להבינו.
"מבין עשרים שנה" - סופי תיבות המן, רמז למה שאמרו חז"ל שכשרצה המן לתת למלך 10,000 ככר כסף, אמר הקבי"ה רשע כבר ישראל הקדימו השקלים לפניך. (בעל הטורים)

הסינו ממשל מדוד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://ladaat.info/> <http://www.hidush.co.il/>

"ואמלא אתו רוח אלקים בחכמה ובתבונה ובעתה".

בלשון המקרא יש מספר מושגים הקשורים לדעת, לכל אחד מהם יש משמעות ייחודית:

חכמה = הכישרון לשמוע, ללמוד וללמד - בעיקר בתחום הרוחני (מה טוב ומה רע לעשות).

בינה = הכישרון לחשוב להסיק מסקנות.

דעת = היכרות מקרוב, באמצעות החושים.

ערמה = הכישרון להטעות ולהיזהר מהטעות.

השכל = הכישרון לבחור נכון ולהצליח בעיקר בתחום החומרי.

מזימה = הכישרון להזיק.

תושיה = הכישרון לעזור.

שלמה המלך מחדד את ההבדלים בין חכמה לתבונה:

"אשרי אדם מצא חכמה, ואדם יפיק תבונה" (משלי ג')

חכמה - אדם מוצא, כאשר הוא לומד מאחרים, אבל

תבונה - אדם צריך להפיק, להוציא בעצמו, מהמוח שלו.

"אמר לחכמה אחתי אתי, ומדע לבנה תקרא" (משלי ז')

החכמה היא טבעית ופשטה יותר - כמו אחות. הבנה היא מתחכמת ורחוקה יותר.

"בניד כשתלי זתים" - חינוך

השיטה להקניית ערכים לילדינו

כהורים, אנו רוצים לראות בילדינו את הטוב ביותר, את המושלם והנקי מכל רבב. יש לנו רשימה של דרישות, סולם ערכים שבנינו כמודל הניצב מול עיניו של הילד, "כזה ראה וקדש". סולם ערכים מדהים: יושר קיצוני, חריצות מופלגת, העמקה מיוחדת, חביבות מופלאה, מחשבה ישרה, התבוננות נוקבת. אלו הם שלבים ספורים מתוך סולם ערכים דמיוני ומופלא שמציבים הורים לילדיהם. אכן, ערכים נפלאים. איש אינו יכול להתווכח שחריצות היא תכונה מצוינת, יושר הוא ערך מחייב, והתבוננות והעמקה מונעים דברים רבים הנובעים משטחיות. אין ספק בכך. אולם קיימת בעיה אחת בסולם ערכים נפלא זה. איננו יכולים לדרוש מילדינו שלמות שאינה קיימת בנו. בהכירנו את עצמנו, אנו יודעים עד כמה קשה לרכוש כל אותן תכונות. כמה פעמים אנו עצמנו נכשלים בסולם הערכים שלנו, שהוא לעתים נמוך בהרבה מזה שאנו מציבים לילדינו? איש אינו דורש מילדיו להשיג רף גבוה, אבל רבים מאיתנו דורשים מילדיהם שיהיו כל מה שהם לא הצליחו להגשים...

כל הישועות והברכות
דינה וספיה יוסף היין
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין
זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם
שיתברכו בכל מילי דמיטב
ויתגשמו כל משאלות ליבם.
שיזכו באושר ובפרנסה טובה.
הצלחה ובריאות לכל משפחתם
וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם
להבדיל לעיני שרה בת רחמים ז"ל

מרכה והצלה
אברהם ויטרה הקיין
על הסיוע לזיכוי
הרבים שיתברכו
ברפואה שלימה,
אושר, פרנסה טובה
ויתגשמו כל
משאלותיהם לטובה
וירוו נחת ושלווה
מכל יוצאי חלציהם
לשנים רבות וטובות

רפואה שלימה
לטי-אפרת
בת חנה היין
הקב"ה ישלח לה
במהרה זיווג הגון
משרש נשמתה
וברכה והצלחה
לאברהם וחנה גאלי
שירוו נחת ושלווה
מכל יוצאי חלציהם
לשנים רבות וטובות

מרכה והצלה
שלמה ורבקה דוידי
על הסיוע לזיכוי
הרבים שיתברכו
ברפואה שלימה,
אושר, פרנסה טובה
ויתגשמו כל
משאלותיהם
לטובה וירוו נחת
ושלווה מכל
יוצאי חלציהם

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל"
משדר בלויין בכל מוצאי שבת
את שיעורו של הראשון לציון
הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
בשעה 20:30 השיעור יוקרן
על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים
סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

קול חן וקול אנה, קול חן וקול לב
מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו
צ'יפורה כשר מנב"ת
חיים וסמדר וורצמן היין
לנישואי גלעד עם רחלי מנב"ת
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו
להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

מרכה והצלה
לאליהו וספיה גואטה היין
על הסיוע לזיכוי הרבים.
שיזכו לפרנסה טובה
ורפואה שלימה וירוו נחת
מכל יוצאי חלציהם
ויתגשמו משאלותם
לטובה. ורפואה שלימה
והחלמה לשמעון-יוחאי
בן סוניה היין
שיחזור לאיתנו הראשון

כל הישועות והברכות
למשפחת ר. דוידי היין
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם
שיתברכו בכל מילי דמיטב
ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו
הצלחה ובריאות לכל משפחתם.
וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם
להבדיל לעיני מרים בת יצחק ז"ל

קול חן וקול אנה, קול חן וקול לב
מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו
יוסף ויפה שלום היין
יהושף ורותי סירי היין
לנישואי רם עם שיראל מנב"ת
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו
להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

לע"י הישר והצנוע
שמשון מוסאי ז"ל
בן שבתאי ז"ל ורחל שתיחה
ביום חמישי פקידת שנתו
העליה לבית העלמין ב- 16:30

לע"י החסיד והענו
שמואל נג'אתי
בן זרובבל ושרה ז"ל
נפטר כד' באדר א'
ביום שישי פקידת שנתו

במלאת 12 חודשים
לע"י הצנועה והענוה
מרים דוידי ז"ל
בת פרי ויצחק ז"ל
תתקיים אזכרה
ביום ראשון יט' אדר א'
16:15-עליה לבית העלמין
יה"ר שתמליץ טוב
ועד כל ילדיה
ומשפחתה

רפואה שלימה
לאילנה גולבר
בת תרון
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא
לרנ"ב אבריה
ושס"ה גידיה.
שתחזור לאיתנה
הראשון ותזכה
לשנים רבות
טובות ונעימות.

מרכה והצלה
כל'אה טחליב
לדודין וקרן לילדי
שיתברכו ברפואה
שלימה, זרע קודש
טובה ותרווה נחת
מכל יוצאי חלציה
ויתגשמו משאלות
ליבה לטובה עם
בעלה פנחס היין
המוזכה את הרבים
לשנים רבות

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה :

שלמה לארי בן מרים היין
משה נאמן בן מרים היין
אברהם נאמן בן מרים היין
מדכי עמרני בן רבקה היין
ישראל פריי רפאל בן מרים היין
יצחק-חי כהן זדה בן פרידה היין
באבאי באבאי בן מורורי היין
לירן מלכה בן ריטה ועמרם היין

שאל-אליהו כהן בן מזל היין
אילן רפאל פריץ בן אנט היין
שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת
לאה בלקר בת מרסל מנב"ת
שרה מוסאי בת סרוור מנב"ת
סיגלית כלימי בת דינה מנב"ת
רזיה סינדיני בת חוה מנב"ת
מרים ועלני בת גולשן מנב"ת

הרה"ג ירום-מיכאל אברגל בן רינה ז"ל
שם-טוב נאמן בן סולטנה ז"ל
לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל
חיים חייקה טחלוב בן שירין ז"ל
איטו אבוטבול בת שמחה ז"ל
נרגס דוידי בת שרה ז"ל
שרה בכורי בת חוה ז"ל
מרים יתח בת חנה ז"ל

גולשן באבאי בת מרים ז"ל
מרים דוידי בת פרי ויצחק ז"ל
אסתר נג'אתי בת שרה ז"ל
טובה הרוני בת שאוקט ז"ל
זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל
גליה מוסאי בת פרי ויצחק ז"ל
נינט אוקטן בת אסתר ז"ל

מרבני לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

בבאי מוסאי בן אברהם וזלכיה ז"ל

4 יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

איך יתפלל אדם המאחר לשחרית בבית הכנסת

א. לכתחלה ראוי ונכון לבוא לבית הכנסת בהשכמה כדי שלא יצטרך לדלג, אולם מי שעבר ונתאחר לבוא לבית הכנסת, ומצא שהצבור נמצאים בסוף הזמירות, ואם יתפלל כסדר, יפסיד תפלה בצבור, ימהר להתעטף בציצית ולהניח תפילין בברכותיהן, ואחר כך יאמר "אלהי נשמה" עד "המחזיר נשמות לפגרים מתים", ויברך ברכות התורה, ויתחיל ברוך שאמר, ומזמור תהלה לדוד, ומזמור הללו את ה' מן השמים, ומזמור הללו אל בקדשו, ויסיים בברכת ישתבח, וימשיך מברכת יוצר אור על הסדר כדי להתפלל עם הצבור, או עם חזרת השליח צבור. ואם גם בזה לא ישיג להתפלל עם הצבור או עם חזרת השליח צבור, ידלג לגמרי הזמירות, ויתחיל מברכת יוצר אור כדי שיספיק להתפלל עם הצבור או עם חזרת השליח צבור. ואחר התפלה יאמר כל שאר ברכות השחר, וכן יאמר פרשת העקידה ופרשת הקרבנות ואיזהו מקומן, והודו לה' קראו בשמו, וכל המזמורים שדילג. אבל ברוך שאמר וישתבח לא יאמר אלא אם כן בלי שם ומלכות. ואף על פי שהמקובלים אומרים שאם מדלג הזמירות ואומרם לאחר התפלה הרי הוא כמהפך צינורות הקדושה, זהו רק לכתחלה, אבל כשעושה כן בדלית ברירה כדי להתפלל עם הצבור, אין בכך כלום. שמעלת התפלה בצבור נשגבה מאד, ודוחה אמירת הזמירות. [ילקו"י מהדורת תשס"ד, סי' נב הע' א']

ב. אם יש לו שהות לומר כל המזמורים שבין ברוך שאמר וישתבח, ונשאר לו עוד זמן קצת, נכון שיאמר (מלבד ברכות השחר כולם) גם חלק מסדר הקרבנות, ויתחיל "לפיכך אנחנו חייבים להודות לך" עד פסוק "שמע ישראל", ויברך שם, שאמירתם הם צורך גדול על פי הקבלה. ואחר כך יתחיל פרשת התמיד, ופטום הקטורת עד רבן שמעון בן גמליאל, ולא עד בכלל. ואחר כך יאמר "אנא בכחי" עד איזהו מקומן, ולא עד בכלל. ואם רואה שיש לו עוד זמן, יאמר גם "איזהו מקומן". ואחר כך יתחיל "הודו לה' קראו בשמו" עד "ובנביאי אל תרעו", ואחר כך "אל נקמות ואחר כך ה' מלך ולמנצח בנגינות וברוך שאמר והלאה. ובסיום התפלה ישלים מה שדילג מתחלה. [ילקו"י תשס"ד, ה' פסד"ז].

ג. מי שאיחר לבוא לבית הכנסת בשבת, ואין בידו סיפק לומר גם פסוקי דזמרה וגם "נשמת כל חי", שאם יאמר גם פסוקי דזמרה יאמר נוסח נשמת כל חי לא יוכל להשיג להתפלל עם הצבור או עם חזרת השליח צבור, מוטב שידלג נשמת כל חי ולא ידלג על פסוקי דזמרה, כי הלכה רווחת היא, שתדיר ושאינו תדיר תדיר קודם. ועוד, שאמירת נשמת כל חי אינה אלא מנהג הגאונים. ומכל מקום נראה שאם כבר אמר כל המזמורים של פסוקי דזמרה עד "לשם תפארתך" יכול לדלג משם עד אחר שירת הים, וימשיך באמירת נשמת כל חי. [ואם שכח לומר בשחרית של שבת "נשמת כל חי" ובירך ברכת ישתבח, לא יאמר שם נשמת, אלא ימשיך בברכת יוצר. ואם נזכר בברכת ישתבח קודם שאמר ברוך אתה ה' מלך גדול ומהולל בתשבחות, יחזור לנשמת ויגמור כסדר]. [ילקוט יוסף מהדורת תשס"ד, ספר על הלכות ברכות השחר ופסוקי דזמרה, סימן נב הערה ג].

ד. יש מי שאומר שכל מה שאמרנו לעיל לענין סדר הדילוגים בתפלה, אינו אלא במי שזהיר וזריז ורגיל להשכים לביהכ"נ ובדרך כלל מתפלל עם הצבור, ואירע לו אונס שאיחר מלבא לבית הכנסת, שאז יתפלל כנ"ל, אבל מי שאינו חרד להשכים לתפלה, ואם יתפלל כנ"ל אז על הרוב לא יוכל לומר הזמירות הקבועים לאומרים בהם בתפלה במקומם, ויספיק רק ברכות ברוך שאמר וישתבח, אין לו לשנות הסדר שקבעו חכמים ז"ל בברכות. ואמנם לדינא תפלה בצבור חשובה יותר, ולכן בכל אופן ידלג לצורך תפלה בצבור. [ילקו"י מהדורת תשס"ד, ספר על ה' פסד"ז, סי' נב הערה ד].

ה. אם אין לו שום אפשרות להתפלל עם הצבור או עם חזרת השליח צבור, אלא אם כן יתחיל מברכת יוצר, תפלה בצבור עדיפא, ויתחיל מברכת יוצר. ואחר התפלה ישלים כל המזמורים שהחסיר, וישמיט ברכת ברוך שאמר וישתבח. כי ברכות אלו לא נתקנו לאומרים בשם ומלכות אלא קודם התפלה.

"מכל מלמד" השכלתי... כח הדיבור - פרשת כי תשא

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם"=ס"ת תשלם את עצמך. אומרת הגמרא שאדם הלא נשוי נקרא פלגא גופא, לכן צריך האדם להנשא ב"ר"ת כל יהודי תשא אשה, כך תשלם את עצמך. רש"י אומר אל תמנם לגלגלת אלא יתנו כל אחד מחצית השקל דהיינו הבעל נותן גם על אשתו וכך יש שלמות בעם ישראל ורמז למידת הגאווה, "כי תשא את ראש" דהיינו **אם תרים את הראש** על האחר, **לפקדיהם** אותיות **פקד מילה** על האחר. ומחצית השקל אומרת לאדם הלו ידידי אתה עדיין חצי ויש לך עוד הרבה להשלים אז לא להתגאות. התיבה "**ונתנו**" נקראת קדימה והפוך אם תתגאה יקום עליך גאוותן אחר. התיבה רומזת גם על הענווה, משני צידיה האות-ן- כמו חומה בצורה ובפנים תיבת **נתן** זה העניו ששומר על צניעות מעשיו בתוך ביתו, שנאמר "בירכתי ביתך". "ונתנו איש כפר נפשו ל-ה' בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף", אומר רש"י שהמנין שולט בו עין הרע והדָבָר בא עליהם אל תקרי דָבָר אלא דָבָר, רואים גם כאן את שתי המידות גאוה וענווה. היכן שולט העין הרע? באחד שמתגאה במעשיו. בנכסיו, בכבודו ומעמדו, מה שיש לו ואין לאחרים. "**בפקד אתם ולא**"=ס"ת **אדם** שמחזיק מעצמו מורם מעל האחרים. **בפקד אתם ולא יהיה**=ס"ת **אדמה** זהו העניו שיודע מהיכן הגיע ולא ישוב ומרגיש שפל בעיניו שכולם דורכים עליו ומקבל את היסורים באהבה ומתהלך תמיד כמחצית ומבין שהדרך עוד רחוקה כדי להגיע לשלמות וכך חי בשלום עם הבריות אוהב ואהוב על הבריות, לכן אין עין הרע שולטת בו ובמעשיו. "זה העֶבֶר על הפקדים מחצית השקל", אומר רש"י הראה לו כמין מטבע של אש ומשקלה מחצית השקל ואמר לו כזה יתנו. זו דרכו של העניו מה שאומרת התורה מקיים ומה שאומרים הבריות מקבל באהבה. **פקדים** אותיות **המקפיד** דהיינו לא מקפיד על שום אדם. "מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה"=ס"ת **השלם** דהיינו מי שמתהלך בעולם הזה כמחצית בשמיים הוא השלם. וכל הפרשה זה נתנה וצדקה. **מחצית** היא תיבה בת חמש אותיות האמצעיות האות-ח-צ-מימינה ומשמאלה הקרובות האות-ח-הארות-י-דהיינו מי שנותן צדקה הוא **חל**. והרחוקות מימין ומשמאל לאות-צ-הארות-י-מ-והאות-ת-דהיינו מי שלא נותן צדקה הוא בגדר **מת** (הרב זמיר). וכל זאת רק על ידי לימוד וקיום התורה ומצוותיה ואיך זוכים לכתר תורה רק על ידי **כי תשא את ראש=ר"ת כתר כי=כל** יהודי יהיה בעיניך כבן של מלך. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

נס מצמרר:

ניצל מהתאונה בקו 402 בזכות צדקה לעניים

ביום ראשון, הבחור שמחה שרון מחצור הגלילית נפגש עם חברו הטוב לוי יצחק אמדדי ז"ל מיבנאל אשר נהרג באסון האוטובוס האיום בקו 402. שמחה, שהיה האדם האחרון ששהה בחברתו של אמדדי ז"ל, היה אמור לנסוע איתו מירושלים לבני ברק בקו 402, כשלתפעה גילו שמכשיר הסלולרי הכשר של שרון נאבד.

שמחה סיפר על המפגש הפתאומי: "לוי יצחק היה איתי במהלך היום כולו. שאלתי אותו מה הוא עושה בירושלים, והוא אמר שהוא הולך לחפש ישיבה בירושלים. שאלתי אותו מדוע הוא הולך לחפש דווקא בירושלים, הרי יש לו ישיבה בבני ברק. הוא סיפר שהוא רוצה ישיבה יותר חזקה בלימוד". הוא המשיך וסיפר כי רצה ללוות את לוי יצחק לבני ברק, והיה אמור לנסוע איתו בקו 402: "נסענו לכותל להתפלל שהוא ימצא ישיבה טובה. כשסיימנו, ביקשתי ללוות אותו הביתה ויצאנו לתחנת האוטובוס".

שרון סיפר על הרגע שהציל את חייו: "גיליתי שהטלפון שלי לא נמצא עלי, ולכן הלכתי לחפש אותו. לו יצחק שאל אותי אם אני מוחל לו על כך שהוא לא יכול לסייע לי לחפש את הטלפון, מכיוון שיש לו חברותא שמחכה לו בבני ברק". שרון סיפר כי זוג מאורס מצא את הטלפון שלו ב"מקרה", מה שהציל את חייו: "לאחר 4 שעות שמעתי מחבר שלי שלוי יצחק, שעלה לאוטובוס, נהרג. כשאבד לי הפלאפון לא הבנתי איך זה יכול להיות, כעת התברר מדוע זה קרה". כששאלנו את שמחה האם היה מעשה טוב או מצווה שהוא עשה לפני התאונה המחרידה, הוא סיפר כי: "בערב שבת האחרון היו שני עניים שביקשו צדקה. ביקשתי מהם מחילה, ואמרתי להם שאין לי כסף אלא רק שקית בורקסים. הם ביקשו את הבורקסים, ואני הסכמתי בתנאי שהם ירכו 'בורא מיני מזונות' ואני אענה אמן, וכך היה. על זה נאמר - צדקה תציל ממוות, עכשו אני מבין את זה".

לסיום הוא מסכם: "אם הייתי עולה על קו 402 ביחד עם לוי יצחק ז"ל, הייתי יושב לידו ונהרג אף אני."

כואב לי על כך שחברי הצדיק נפטר. אך בכל זאת אני חושב שהי' ישמור, אני הייתי אמור להיות ההרוג הנוסף, והייתה אמורה להיות עוד הלוויה".

על חברו לוי יצחק ז"ל הוא מספר: "לוי יצחק הצדיק היה בחור ירא שמים עם שמירת עיניים חזקה. פשוט בחור קדוש. הוא הלך לחפש ישיבה חזקה, ולא ידע שהוא מוזמן לישיבה של מעלה".

שושנה שרון, אמו של שמחה סיפרה את תחושתיה: "כשהתקשרו אלי וסיפרו לי ששמחה איבד את הפלאפון, נכנסתי ללחץ מטורף. ידעתי ששמחה נמצא בירושלים, ובגלל המצב הביטחוני לא יכולתי להירגע. ביקשתי מכל הילדים שלי שיברכו את שמחה, והתחלתי לומר ללא הפסקה את מזמור כ' בתהילים: "יענך ה' ביום צרה".

"הרגשתי משהו לפני התאונה, מין תחושה של אמצא דואגת. אני מודה לשם, קיבלתי מהקב"ה את הבן שלי. היינו במירון בקבר רבי שמעון בר יוחאי, ובכל יום אני אומרת נשמת כל חי כדי להודות על הנס הגדול הזה שהיה לנו, אך בכל זאת אנו כואבים על מותו של לוי יצחק ז"ל".

אריאלה, הבחורה אשר מצאה את מכשיר הסלולרי של שמחה שרון, סיפרה: "במקרה הגענו לירושלים, והיינו צריכים כבר לחזור מהכותל לכיוון התחנה המרכזית. לתחנת האוטובוס הסמוכה לכותל הגיעו קו 1 אליו היינו אמורים לעלות, ובמקביל גם קו 3. לפתע במקרה החלטנו לעלות לקו 3. בנוסף פתאום החלטנו לשבת מקדימה, ולפתע ראיתי טלפון נייד במושב האוטובוס".

"התקשרנו אל אמו של הבחור על מנת להחזיר את המכשיר. הבחור וחברו לוי יצחק ז"ל ביקשו שנשאיר את

המכשיר בחנות כלשהי בתחנה המרכזית, וכך הם יבוא לקחת אותו לאחר מכן. זה לא היה לנו נוח, העדפנו שהוא יבוא לאסוף אותו מהמקום בו היינו, וכך היה". היא מספרת על הרגע המרגש בו שרון התקשר לבשר לה שבזכות כך שאיבד את מכשירו ניצל מהתאונה המחרידה: "אותו בחור התקשר אליי בבוקר שלאחר התאונה יחד עם אמו בהתרגשות, וסיפר כי היה אמור לעלות על קו 402 בו אירעה התאונה".

אריאלה סיפרה כי שרון אמר שהוא לא הבין מדוע זה קרה לו פתאום, ומדוע דווקא באותו היום הוא איבד את מכשירו הסלולרי. הוא הוסיף כי היה לו יותר נוח לאסוף את המכשיר מהתחנה המרכזית וכך לא יפספס את אוטובוס הדמים. שרון הודה לאריאלה על כך שהתעקשה שיבוא לאסוף את המכשיר בעצמו, וכך הוא ניצל.

אריאלה אמרה כי בזכות מצוות השבת אבדה ניצל שרון, והדגישה את השתוקקותה לקיים את המצווה שכנראה עמדה לזכותו: "הוא ניצל בהשגחה פרטית גם בזכות מצווה השבת אבדה. בעבר הרבה אנשים מצאו חפצים שלי, פעם אחת תעודת זהות ופעם אחרת ארנק. גם אני רציתי לזכות במצווה היקרה הזו". (הידברות)

" ילד של הפרשת חלה "

ארבע שנים לאחר תחונתי טרם זכיתי בפרי בטן. ניסיתי את כל הסגולות, וכמובן התפילות, התחיות והקבלות. יום אחד יצאתי לקניות מחוץ לעיר. בעודי מסתובבת בין המדפים, פגשתי לפתע בחברתי פריידי, חברה עוד מימי הסמינר. פריידי הובילה עגלה שסביבה קיפצו שלושה ילדים, בעוד אני הובלתי עגלת סופרמרקט בלבד...

"טוב עשית!" היא חייכה לעומתי, "שלא לקחת אתך את הילדים! תראי איך שהם חסרי סבלנות... היכן השארת אותם?" "לא השארתי אותם, אין לי ילדים", אמרתי כאילו בסתמיות וסידרתי את בקבוקי הקטשופ במדף שליד, נמנעת מלהביט בפניה של פריידי.

מכיוון שלא הבטתי בה, אינני יודעת כמה צבעים התחלפו בפניה עד שהשיבה לי: "לא נפגשנו כאן לשווא, מחוץ לעיר. לי אישית", נשמה פריידי עמוקות, "נולד הילד הראשון לאחר שנתיים של ציפייה. אמנם פרק זמן לא נורא אבל שתינו יודעות כמה קשה לחכות. שנה לאחר נישואי הציעה לי שכנה להצטרף לערב הפרשת חלה. ילא תאמיני אלו ישועות מחוללת הפרשת חלה, אמרה לי, יכדאי לך לנסות".

תשעה חודשים לאחר אותו ערב שהפרשתי בו חלה לראשונה בחיי - נולד לי בני הבכור, פריידי הצביעה על הזאטוט בן החמש. "אני קוראת לו ילד של תפילות..." ביקשתי מפריידי שתספר לי את הידוע לה על מצוות הפרשת חלה. התברר שפריידי עשתה 'עבודת שטח', וידעה לספר על הזכויות ועל הכוח שבמצווה.

כאשר יצאתי מן הסופר, היו בין המוצרים שרכשתי גם שלושה קילוגרמים של קמח, שמרים יבשים, שמן וביצים. עוד באותו ערב למדתי היטב את ההלכות, ולאחר מכן הכנתי בצק והפרשתי חלה. אינני זוכרת עוד מעמד מרומם כזה, איני זוכרת שחוויתי עוד תפילות כאלו.

כעבור זמן קצר מאוד נפקדתי בסייעתא דשמיא. לאחר כמה שנים זכיתי להרות שוב, והרופאה טענה שהתינוק בסיכון, ויש לו בעיה רפואית. החלטתי שאינני נכנעת לתחזיות הרופאים ואיני מתייאשת. במהלך כל תקופת ההריון חזרתי להפריש חלה, וחיוקתי את עצמי שלא הרופאים קובעים אלא ריבונו של עולם בלבד. ברוך השם, נולד לנו ילד בריא ושלם! חשבתם שהפסקתי להפריש חלה לאחר הלידה השנייה? לא ולא, כבר שנים עשרה שנה עברו מאז, ובכל שבוע אני נמצאת במטבח, הקטן במידה והגדול בזכויות, ומפרישה חלה בהתרגשות רבה. (סימי כהן).